

„EDINOST“

izhaja po trikrat na teden v šestih izdankah ob torkih, četrčkih in sobotah. Zjutranje izdanko izhaja ob 6. uri zjutraj, večerjo pa ob 7. uri večer. — Obojno izdanko stane: za eno mesec . . . 2.00, izven Avstrije 1.40; za tri mesece . . . 5.00, izven Avstrije 3.50; za pol leta . . . 9.00, izven Avstrije 6.50; za eno leto . . . 16.00, izven Avstrije 11.00. Na naročbe brez priložene naročilnice se ne jemlje ozir. Posamične številke se dobivajo v prodajalnicah tobaka v Trstu po 2 nč., v Gorici po 3 nč. Sobotno večerje izdanko v Trstu 3 nč., v Gorici 4 nč.

EDINOST

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

Oglašje se računa po tarifi v petiti; za naslove z debelimi črkami se plačuje prestop, kolikor obsega tiskanih vrstic. Pošilana osmrtnice in javnozabavne, da-maši oglašje itd. se računajo po pogodbu.

Vsi dopisi naj se pošiljajo uradništva: ulica Cernača št. 13. Vsako pismo mora biti frankovano, kor nefrankovano se ne sprejema. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglašje sprejema upravitelja ulica Molina pi-solo št. 3, II. nadst. Odprte reklamacije so proste postojne.

„Edinost je moč!“

Obrekovalcem!

O dogodkih na shodu zaupnih mož v Ljubljani pišejo seveda vsi slovanski listi in malone tudi vsi nemški in italijanski listi. Tega je bilo tudi pričakovati, to pa tem bolj, ker je bil ta shod že po številu in po inteligenciji udeležnikov zares velika manifestacija. Osobito pa je vzbudilo opravdano senzacijo dejstvo, da so se tržaški in istrski zaupni možje čisto osamljeni borili za svoje prepričanje, branivši svoje stališče je-kleno doslednostjo in moško neustrašenostjo. Ti naši zaupni možje se pa tudi zavedajo velikanske odgovornosti in dolžnosti, da opradijo pred javnostjo svoje postopanje. Naši zaupni možje se zavedajo — kakor rečeno — v polni meri te svoje svete dolžnosti in kot možje, ki vedo, kaj delajo, se izvestno tudi ne odtegnejo tej svoji dolžnosti. Prosimo le malo potrpljenja, dokler se ne zbistri horizont.

Toda na izvestne pojave moramo reagovati takoj: pojave, ki nam pričajo, da so nekateri hlastno porabili to priliko, da nas žalijo na našem najavetojem čutstvu ter da nas denuncirajo na vse strani: da zlobnim zavijanjem sumničijo našo državljansko lojalnost in dinastično čutstvovanje. Vse te nečastne poskuse treba savrniti takoj, kajti nečemo nikakor, da bi za nas le jeden sam trenotek veljal poznani izrek: kdor molči, potrjuje.

Pričakovati je bilo sicer, da bodo drugorodni in nam neprijazni listi tendenciozno poročali o shodu zaupnih mož, ali da so se takega malocastnega posla lotili tudi nekateri taki listi, o katerih smo sodili in sodimo še danes, da niso nasprotni težnjam naroda slovenskega, in specialno tržaških in istrskih Slovanov, to boli in nas niti neizprosno, da se postavimo odločno v bran ter da povemo javnosti brez ovinkov, da vsa ta poročila niso drugega, nego — podla denunciacija.

Kakor čisto v življenju, doživeli smo zopet o tej priliki, da so prišli skrajnosti v točno dotiko.

Bodi nam dovoljeno, da navedemo tu kričoč vragel.

„Deutsche Wacht“ piše o govoru dra. Gregorčiča:

„Kakor živo potrdilo njegovega nazora, katerega je branil h usitnim ognjem, da človek more in mora biti sajedno duhovnik in slovanski agitator, govoril je pater Gregorčič in še bolj slovanski in panslavistički pa pisatelj Podgornik, kateri je izjavil, da pri Slovincih ne treba gojiti dinastičnega čutstvovanja . . .“

PODLISTEK.

Ribičeva Jelica.

Vaskdanji prizori iz malomestja; — spisal Fr. Kosec. (Konec).

Zgodilo pa se je, da sta se v gostilni „Pri krvavi klobasi“ tam poleg velika mitnice sestanila naš Pepček in — stari Ribič. Puhač je kmalu spoznal vse starčeve slabosti, ki je ondi poplaval; prikupil se mu je, ker je časih plačal sanj, dokler ga Ribič ni povabil v svoj podstrešni dom.

Gladek kot kača in zgovoren liki sraka pridobil je naglo Ribičeva za se; pripovedoval jim je v pogovoru kakor mimogrede o velikem bogastvu svojega očeta in lagal o svojih velikošolskih študijah.

Kdo bi bil tega pripovedovanja bolj vesel od Jelice in stare Ribičevke!

Puhač, ki je imel svoje namene, je tudi zatrjeval, da je samo valed nevednosti nekega advokata le prostak, dočim bi moral

Tako piše oni in isti poznani nemško-nacionalni list, ki je napisal nedavno temu trditve, ki je bila zajedno podobna drzni grožnji, da imajo namreč Nemci in Italijani tudi neke drugje svoje lastno hišo!!!

Sedaj pa vzemimo v roko nek drugi list, katerega program je dijamentralno nasproten težnjem onih krogov, katerih načela zastopa „Deutsche Wacht“, list, ki se ponaša se svojim avstrijskim čutstvovanjem in ki se je čisto in odločno potegnil — in vsikdar smo hvaležno zabeležili vsako tako izjavo — specialno za nas tržaške in istrske Slovanov. Ta list je dunajski „Reichspost“. V ta list je vtihotapil nekdo — Bog me odpusti ta greh, mi mu ga nemoremo — neko brzojavko o shodu zaupnih mož, v kateri je čitati med drugim:

„Dinastično, krščansko-katoliško in narodno stališče slovenskega naroda v teh pokrajinah se je še posebno naglašalo v jedni teh vsprejetih resolucij, popolnjeni po poslancu dru. Gregorčiču“. Potem pa je pridodal — očevidno le v ta namen, da budi tem očevidnej kontrast med dinastičkim in krščansko-katoličkim čutstvovanjem ogromne večine sborovalcev in pa nedinastičkim in nekrščansko-katoličkim tržaškimi in istrskimi Slovani — nastopno: „Dva dodstna predloga, nekaterih iz Trsta došli obiskovalcev“ o vzajemnosti vseh Slovanov, tudi inosemkih, in zahtevanje najostrejšje opozicije se strani jugoslovanskih poslancev pa so se odklonili z vsemi proti tem malim glasovom“. Slednjij piše: „Te poslednje (tržaške zaupne može) je ob zaključku deželni poslanec Hribar, se-sebno pa dr. Tavčar v svojem govoru — ker niso hoteli pripoznati sklepa shoda — zavrnili uničevalno med frenetičkim očebravanjem sborovalcev, sklicuj se pri tem na brzojavko tržaških Slovincov, kateri poslednji so se v pričetnih besedah izjavili popolnoma sporazumljene z vrščim se zborovanjem“. —

Tu imamo torej denunciacijo, ki se pokriva do pičice, samo bi rekli, da je ona v „Reichspostu“ perfidnejša, nego pa ona v „Deutsche Wacht“. Celjaki ardež govori vsaj jasno in odkrito, dočim je ljubljanski poročevalec povil svoje ovačstvo v zvito stilizacijo, katere je odprla najširše polje ne le fantaziji, ampak tudi poznani slobnosti onih klevetnikov, ki trde v jednomer, da primorske Slovanov treba držati na udi, ker so v o-leizdajice in panslavisti.

Ne prihaja nam na misel, da bi obširnejše odgovarjali — denuncijantom.

Nadresno nemške „Wachte“ le par besedi. Mi smo res zahtevali, da se premeni stilizacija resolucije, v kateri je bilo rečeno, da je skrbeti za povzdigo dinastičnega

biti po svojem pravu že dolgo — najmanj častnik, da pa se misli takoj po vojaščini oženiti ter prevzeti obširno očetovo posestvo.

Jelici je erce kar otekalo. Takoj je prenehala se svojim učenjem poštnih naredb in odlokov, saj ni imela več časa za to! Ljubeznivi Puhač je bil dan za dnevom gost pri Ribičevih, kjer so se ponavljali tisti priučeni in že čestokrat ponavljani naskoki na možko sreč. Jelica je zavijala oči, vzdihovala, naslanjala se, — Ribičevka pa jo molila svojo staro molitvico o nadarjenosti, izobraženosti in poštenosti svoje miljenke; — Ribič ni bilo doma navadno, ali je pa v kakem kotu dremal, vinjen in top za okolico.

In nekega nedeljskega popoldne, ko je šla gospa „za hip“ h klepetavi sosedu v vas, prišel je — kakor navadno vselej — Pepček, razkril jej oficijelno svojo ljubav ter jej svečano zaprisegel, da jo vzame gotovo že prihodnje leto.

„Vender ne ostanem, stara devica!“ — je vrisalo Jelici staro ardice in — pustila se je poljubovati. — Puhač pa je Jelici

čuta, a nismo storili tega v tem zmislu, da nam Slovincem ne treba dinastičnega čuta, ampak v tem zmislu, da Slovincem ne treba še le skrbeti za povzdigo, dinastičnega čuta, ker je ta čut od nekdanj globoko ukoreninjen v naša srca, ker je posvečen po potokih prelite krvi, ker znači vse gibanje našega naroda nepretržno, sijajno manifestovanje nepremične zvestobe do cesarja, ker so specialno slovenski okoliščani tržaški v letu 1848 uprav junaškimi čini dokazali svojo lojalnost in ker bi bilo slednjij — a to je glavno — ne le sramotno za narod naš, ampak tudi pogibeljno, ako bi ob toli sijajni priliki pripoznali sami, da treba še le skrbeti za povzdigo dinastičnega čuta med narodom slovenskim. Tako pripoznanje bi ne bilo le velika laž, nasprotujoča notoriški istini, ampak tudi nevarno orožje v rokah naših nasprotnikov.

Le zato in jedino zato smo želeli, da se premeni tekst dotične resolucije, takó, da bode govorila ista o dinastičnem čutu kot še obstoječem dejstvu in da ne treba še le skrbeti za povzdigo tega čuta.

Ta odgovor velja tudi poročevalcu „Reichspostu“. Temu čudaku bode še povedano, da zahteve naše gledé na saželjeno taktiko so opravičili in nehoté odobrili vsi oni gospodje govorniki na zaupnem shodu — ne izključivši g. predsednika samega, — ki so se bavili se sedanjim zistomem; a mi ne moremo za to, ako niso hoteli izvajati praktičnih posledic iz svojih deloma zares krasnih govorov, kakor smo želeli mi.

Da-li je zaupni shod zares „uničil“ zaupne može trž. in istrske, o tem se nečemo prepirati — to pokaže bodočnost. Ako pa jih je res uničil, potem ima ravno ona stranka, kateri menda pripada g. poročevalec, najmanj vzroka, veseliti se na tem.

Na prikrita očitanja gledé krščansko-katoličnega čutstvovanja nečemo reagirati, saj smo imeli med seboj kot pogumnega bojovnika vrlega duhovnika, ki je zajedno — o ironija! — velik prijatelj „Reichspostu“.

Politiške vesti.

Državni zbor. (Poslanska zbornica.) Minole sobote je nadaljevala poslanska zbornica razpravo o zakonskem načrtu proti pijančevanju. — Poslanec dr. Laginja in tovariši so interpelovali ministra za nauk in bogočastje radi zapostavljenja hrvatskega jezika pri upravi bogočastja v Istri, isti poslanci so interpelovali ministra za notranje stvari in deželne brambor radi dozidanja ceste Barban-Labinj.

strogo zabičil, da mora ohraniti njegovo izpoved še za srčno tajnost. Ona mu je srev vse obljubila, a takoj po vrnitvi matere povedala svojo skrivnost s Puhačevim naročilom vred.

„Snubil in vzel me bo takoj, ko postane civilist, do takrat pa molčimo!“

In molčali so. Kakor bi bila Ribičevka rada Puhaču, ki je poklonil hčerki svojo sliko ter jej pisaril rdeče listke, kadar ga slučajno ni bilo, — kar padla okoli vratu, delala se je vender nevedno, samo še bolj prijazno. Odhajala je še pogostje in za daljše „hipe“ na posete k sosedu, kadar je prišel ljubeznivi Pepček k Jelici.

In onadva sta se ljubila nemotena vroče, strastno cele popoldneve tja do poznega mraka . . . —

Minulo je zopet leto dnij za tem.

Stari Ribič je umrl nedavno v blaznici na Studenci poleg Ljubljane; „delirium tremens“ so pisali časniki, — ljudje pa so rekali: zapil se je! —

Zasedanje državnega zbora zaključilo se najkasneje do 15. decembra, proračunska razprava pa se prične — Bog ve kedaj?! Deželni zbori se snidejo dne 17. in 19. t. m., le Galiski se snide po božičnih praznikih, Češki pa po novem letu. Kakor je že postalo navada, je deželnim zborom odmerjen jako kratek čas.

Volilna preosnova. Da bode menda stvar „jednostavnejša“, sklenile so koalirane stranke, da odsek za volilno preosnovo dobi še svoj poseben pododsek. Ta pododsek izvolijo baje že v tem tednu. Ali šalo na stran: ta nesrečni „pododsek“ je pravo in pristno dete koalicijske zadrege — nazaj ne smejo gospoda, naprej pa ne bi hoteli. V tej zadregi si izmišljajo gospoda to in ono, da le kažejo na jedni strani „dobro voljo“, na drugi pa da zavlačujejo stvar kolikor se le da. Gospoda imajo pa še jeden drug tohten vzrok, da si žele pododseka. Posvetovanja odsekov so namreč javna, to je, poslušati smejo tudi drugi poslanci, ki niso člani odseka; ker se pa v današnji dobi „odkritosti“ boje bolj javnosti, nego pa vrag križa, prišli so na idejo, vatvariti pododsek, v katerem bodo, sveda, posvetovanja tajna. In tako bodo, kakor do sedaj zaupni možje koaliranih strank, člani pododseka krpali v tajnem. Po takem krpanju je seveda pričakovati le krparij. Tudi jako skromni so postali gospoda, kajti zadovoljni so — kakor pravi nekov koalicijsko-oficijozen glas — že s tem, da se nasprotja v menjenjih ne prijavljajo v tako ostru obliki, ki bi izključevala možnost sporazumljenja. Tako je torej: potem ko so se posvetovali in pehali jedno celo leto, so zadovoljni sedaj, da je sploh mogoče, da se vendar še kedaj sporazumejo. Mesto da bi čuli konkretnih predlogov, pa nam dajejo razumeti: počakajte, morda bode vendar-le kaj iz tega. Ali ni to očeviden fiasco?!

Čudna vest. Neki pokrajinski list ogrski trdi, da se kralj Aleksander srbski v kratkem poroči s avstrijsko nadvojvodinjo Ano Marijo Terezijo, sestro nadvojvode Ferdinanda Salvatorja. Odgovornost za to vsakako čudno vest prepuščamo dotičnemu madjarskemu listu.

Različne vesti.

Mostni svet tržaški sastal se je minolo soboto zvečer v tajno sejo. Premestili so nekatero okrajno adzavnike, med katerimi je tudi dr. Suša, ki pride v XII. okraj, na njegovo mesto na Prosek pa pride dr. Gustav Usiglio. Nadalje rešili so razne prošnje mestnih uradnikov in učiteljev ter imenovali nekatera

Ribičevka, katero je moževa smrt še bolj sključila, ubija se porednimi in nikdar ugnanimi dijaki, — pa ziblje, zavija in ne-guje tistega zanikernega otročaja . . .

Pred štirimi meseci je prvič zakričalo tisto dete in od tistihmal kričdi skoro neprestano. Zdravnik se je izrazil, da dobi otroče „vodeno“ glavo ter da ne bo dolgo. — O, da bi se to že skoro zgodilo! —

In Jelica? —

Ta ubožica! — Prepozno je zvedela, da je posestvo Puhačevega očeta popolnoma zadolženo ter da bo v kratkem razprodano. In ko je zvedela celó, da je Pepček v resnici najpodlejši pustolovec in moralna propalica, je nevarno obolela.

Pohač je takoj po oprostiti vojaščino nekam izginil pustivši Jelici le gomilo rdečih listkov, šopkov in fotografij . . .

Tri mesece potem pa je zagledalo njegovo in Jelici dete beli dan pri Golobovih v Št. F. — Lužar in tista starikava učiteljica sta bila botra; veseljak kapelan Anton je pa kretel.

uradnike; preko prošnje zasebnih otroških vrtov za izredno podporo, pa so prešli na dnevni red.

Nocoj ob 7. uri bo javna seja, XXVIII. v vrsti letošnjih sej. Dnevni red je zopet jako obsežen, toda druga stvar je, koliko točk da rešijo. Posamičnih točk ne ponavljamo, ker so zaostale iz prejšnjih sej in smo jih priobčili že parkrat. Takoj po čitanju zapisnika pride na dnevni red predlog šolskega odseka glede znane namestništvene naredbe, s katero obustavlja izvršitev dveh sklepov mestnega sveta, tičejočih se nekaterih učnih pripomočkov (zemljevidov) v ljudskih šolah okolice. Ta točka bo menda povod obširnima razpravama, da rešijo vse ostale kar hipoma, ali pa jih odlože s novo.

Burja in nje zvesti drug mraz pojavila sta se zopet ter gospodujeta s svojo brezobzirnostjo. Kakor ima gospa burja že brezobzirno navado, trešči marsikoga neljubko ob tla, opozorivši ga, da je treba krepkih nog, ako se jej kdo hoče ustavljati. O tem sta se prepričala minolo nedeljo 29letni resbar Anton Longo, stanujoč v ulici Torrente št. 26, in pa 32letni mizar Josip Venier, stanujoč v št. Jakobškem okraju. Oba sta se vračala veselo iz Lonjere, kar ju je treščila pri sv. Ivanu burja ob tla. Longo se je pobil na kolenu, Venier pa si je zlomil levo ključnico in se po vrhu še izdatno pobil. Nadalje bi znala kaj povedati o nevljudnosti burje 47letna dinnarica Marija Samenc, stanujoča v ulici Molino a vento št. 9. Ta le je hotela zapreti naoknice, nevljudna burja pa ji je menda hotela pomagati na svoj način. Zalopnila je jedno krilo z svo silo in naoknica udarila je ženo v obraz. Vsa okrvavljena morala je iti iskat zdravniške pomoči.

Za danes brez komentarija. Poročali smo že, kako se je mestni svetovalec d' Angeli v zadnji seji mestnega sveta zakadil v predstaviteljski ordinarijat radi namerovanega misijona pri sv. Antonu novem, in kako je isti svetovalec zagrozil, da se mora delegacija pritožiti naravnost pri papežu zoper prevzvišenega škofa tržaškega. Takrat že nas je pogrelo po vseh žilah, videvše, kako prestopajo prag naše katoliške cerkve taki ljudje, ki nimajo v njej ničesar opraviti. Sedaj pa se je pridružil čutu ogorčenosti tudi čut globoke in opravičene žalosti. Včeraj že se nam je poročalo namreč, da se je sv. misijon odpovedal vsled posredovanja c. kr. namestništva.

O tej vesti, ki nas je, odkrito bodi povedano, naravnost osupnila, nočemo danes pisati komentarija, ampak beležimo le, da italijanski listi smaganošno poročajo o tem izidu ter da zlasti „L'Indipendente“ vzklika ves iz sebe samega veselja: „In potem govore, da kričanje nič ne pomaga! Slednjič posvilija ta list svoje somišljenike in zaščitnike, naj z jednako energijo nadaljujejo boj proti predaštemu škofijskemu ordinarijatu.“

Res čudno! „Soča“ piše v svoji poslednji številki: „Tržaški „Indipendente“ je priobčil brzojavko, katero je poslal občinški zastop piranski ministrskemu predsedniku. Vsled tega ima baje tožbo! Čudno! List tožijo, ki je le objavil brzojavko, a puste v miru oblast, ki jo je sestavila in odposlala!“

Za podružnico sv. Cirila in Metoda na Gretl nabralo se je v veseli družbi v krčmi

Nesrečna Jelica se ni vrnila več k materi, katerej je bila le v napotje in žalost. Ostala je v št. F., se ondaj spokorila in ko nedno vender-le izučila pri dobrosrčnem in najvsem poštarju za — ekspeditorico.

In sedaj deluje kot navdušena poštna upraviteljica. — Postarala se je in sivoti je začela. Petintridesetletna „devica“! — Njena nekdanja bujna osebnost postaja slika, oglata, — rožnati obrazek je suh, koščen in njene živahne oči medle, mrtve. Kakor mogla se vlačiti brez življenja in brez krvi.

Zarmeneli lističi, suhi šopki v raznobojnih trakovih, fotografska slika vojaka prostaka in oni — „pami“ pri materi, ki še sedaj noče umreti, — to so spomini iz nje burne, a izgnane mladosti.

O ti spomini! — Koliko solz, koliko britkega kosa, in srčnega gorja joj rode vedno in vedno! —

Pa ne plakaj Jelica, — saj imaš nočeto družje z isto žalostno osodo! In to je tudi neka tolažba. —

rojanskega posojilnega in konsumnega društva 3 gl. 91 nvč.

„Tržaškemu Sokolu“ sta podarila za nabavo telovadnega oradja gg. Hirschmann 1 gl. 50 nvč. in Vidmar 1 gl. Živio!

Popravek. V sobotni večerni številki objavljeni priinos za podružnico družbe sv. Cirila in Metoda, katerega je nabral g. Šuban v znesku 7 gl. 80 nvč., je bil namenjen za družino 12. m. m. zaprtih, kar prosimo naj se popravi.

Obrotna šola v Gorici napreduje jako dobro, vedno se prijavlja novih učencev, do sedaj jih je že 36. Vidi se, da bo treba razdeliti razred še letos v dve skupini.

Nezgodna na železnici. Dne 29. min. m. popoldne odpeljal se je z Reke dolg tovarnen vlak. Isti imel je razun stroja spredaj še drugo lokomotivo, ki je bila priprazena zadaj. Ta lokomotiva zadaj odpela se je med vožnjo, v tem ko je vlak drdral dalje. Strojvodja poslednjega stroja požuril je lokomotivo, da dohiti vlak, kar se mu je tudi posrečilo, toda trčil je s lokomotivo tako silno ob vlak, da sta skočila zadnja dva vagona s tira in se je razbil jeden vagon. Zavaralec je bil močno ranjen.

Iz Slovanskega pevskega društva v Trstu dobivamo razveseljujočih vesti. Pevske vaje vrše se redno in povoljno, tako, da od vpisanih nad trideset izvršujočih udov vedno zahajajo skoraj vsi. Sedaj se pod vodstvom g. Srečka Bartlja ude prav lepe nove posmi, a s prihodnjim tednom prične poduk za bodoči koncert. Opozorjamo čest. g. čitatelje na objavo odbora v današnji številki našega lista.

Izredni občni zbor gospodarskega društva v Škedenju, vključeno zadruga z neomejeno zavezo se bo vršil dne 16. t. m. v gostilni g. Gasperja Sancina po domače Mam, točno ob 3. uri popoldne. — Za gospodarsko društvo ODBOR.

Nagel govornik. Te dni imel je v Budimpešti poslanec Antonovič svoj prvi govor. Govoril je o zdravstvu takó hitro, da ga stenografi niso mogli dohajati in so drug za drugim odložili svoje svinčnike. Vsi poslanci občudovali so hitrost tega govora in gibčnost govornikovega jezika. Mož si je hotel menda kolikor možno naglo odaluziti svojo dijetu. V 34 letih je to prvi slučaj v ogerski zbornici, da bi stenografi ne bili mogli pisati za kojim govornikom.

Nos za 50 gl. Te dni bil je mesar Hanku v Kromerizu obsojen, da ima trgovcu Kreiserju plačati 50 gl. To je mesarja tako razjezilo, da je na potu od sodišča vrgel Kreiserja na tla in mu odgrizel nos.

Izpred porotnega sodišča. Minolo soboto vrnila se je, kakor smo bili že omenili v poslednji številki našega lista, zadnja razprava v sedanjem zasedanju. Zatočen je bil 40letni neoženjeni kmet Jurij Rolč iz Žabič pri Podgradu težkega telesnega poškodovanja. Rolč se je bil dne 5. oktobra t. l. kašno zvečer sprl s kmetom Josipom Bastjandičem; ta je Rolča udaril parkat s pestjo, kar je Rolča razjarilo takó, da je sunil napadalec z nožem v lice. Zadel ga je po naključju baš v levo oko, ki je takoj izteklo. Toda rana se je vnela, bolezen Bastjandičeva postajala je hujša od dne do dne in 29. oktobra t. l. umrl je Bastjandič. Rolč je v preiskavi in pri končni razpravi priznal, da je ranil Bastjandiča, toda izgovarjal se je, da ga je Bastjandič napal prvi. Iz pismenih izjav vseh svedokov pa je razvidno, da je bil baš Rolč izžival Bastjandiča in da je isti šele vsled tega izživanja parkrat udaril Rolča. Sodišče stavilo je porotnikom jedno samo vprašanje, tičeče se težkega telesnega poškodovanja. Porotniki so to vprašanje potrdili soglasno, toda štirje porotniki niso priznali, da bi bil imel Rolč sovražen namen. Sodišče obsodilo je Rolča na 2letno ječo.

Zdravilna krvna voda. Ker v Trstu primanjkuje Behringovega seruma, a dávice je vedno epidemična, sklenila je mestna delegacija tržaška v poslednji svoji seji naročiti ekskutivi, da odpošlje mestnega fizika, namestnika dr. Merlata v Berlin, kjer naj naroči Behringove zdravilne krvne vode.

Policijsko. Te dni bili smo sporočili, da je trgovcu g. Grassaniju ukradla njegova dekla iz zaprte pisalne mize nekaj nad 500 gl. v gotovem denarju in pobegnili. Tukajšnje c. kr. policijsko ravnateljstvo izdalo je teralnico za to nezvesto dekle. Tatice se zove Marija Preamar, je stara 21 let, rodem iz občine Grahovo, okraja Tolminskega, je sred-

nje rasti, ima lase in oči temnorjave in slabe zobe. Pozor terej, kdor si najme novo dekle. — 27letnega mornarja Petra D. in njegovega 31letnega tovariša Ivana M., oba iz Rovinja, zaprla so, ker sta ukradla jednemu svojih tovarišev razno perilo in obleko. — 19letni strugar Avgust V., 18letni vrvar Friderik K. iz Milj in 31letni mornar Ivan M. iz Rovinja ukradli so iznajmljevalki postelj Antoniji Rocco, stanujoči v ulici delle Beecherie, razne predmete in perilo vredno 18 gl. Zaprla so vse tri tatove. — 27letni Adolf G. iz Losinja ter 23letni Edvard M. in 20letni Peter F. iz Trsta, vsi trije mornarji, razgrajali so po noči po ulicah. Strazarji odveli so jih v zapor. — Kovaču Karlu Fabrisu ukradel je neznan tat razne železne cevi, vredne 8 gl., katere je bil Fabris ostavil v vozi hiše št. 3 v ulici Ghega. Dotični uzmovič si gotovo preskrbi na isti način še pešico in pa kurjavo in se bo lepo grel prav po coni.

Lotarijske številke, izžrebane dne 1. t. m.

Dunaj	33, 24, 72, 47, 68.
Gradec	10, 47, 2, 32, 79.
Temešvar	90, 34, 20, 72, 64.

Koledar. Danes (4.): Barbara, dev. mučenica; Peter Zlat. — Jutri (5.): Saba, opat; Krispin, mučenec. — Prvi kraje. — Solnce izide ob 7. 27 min., zatoni ob 4. uri 12 min. — Toplota včeraj: ob 7. uri s jutraj 4.5 stop., ob 2 pop. 7 stop.

Najnovejše vesti.

Dunaj, dne 3. t. m. (Poslanska zbornica). Vlada je predložila proračunski provizorij do konca marca 1895. Predlogo so izročili proračunskemu odseku.

Budimpešta, dne 3. t. m. Poslanska zbornica je z 98 proti 96 glasom odklonila v tretjem branju zakonski naert o podpori gledališču ogerskemu za vesele igre. Na levici viharji „Eljen“-klici. Velikanski ropot. Sejo so morali zaključiti. (To je zopet pojav ogerske nestrpnosti. Levica se je upirala podpori le zato, ker je bilo določeno, da se bo v novem gledališču tu pa tam igralo tudi neuški. Kaj poreko k temu naši nemški arditži, ki med nami toli strastno branijo svojo krivično „narodno posest“? I Seveda: se strani Madjarov utaknejo ti junaki vsako pljusko molče v žep! Op. uredu.)

Belgrad 2. Avtentiška poročila trdijo, da so popolnoma neosnovane vesti, glasom katerih se premesti dosedanjí poslanik arbski v Parizu, Garašanin, na Dunaj, poslanik na Dunaju Simić pa v Pariz.

Peterburg 2. Car je vprejel včeraj v slovo avstro-ogerskega poslanika grofa Wolksteinsteina. Pozneje se je poslanik poslovil tudi pri carici.

Rim 2. „Agensii Stefani“ javljajo iz Madrida, da je španska vlada naprosila italijansko vlado, da bi se podaljšal modus vivendi v trgovinsko-politiškem pogledu. Italijanska vlada si je pridržala odgovor na to prošnjo.

Rim 2. Kralj arbski je prijavil tu sem, da nameruje v prihodnjem letu obiskati kralja italijanskega.

Washington 2. Trdijo z uradne strani, da je Japonska ugodno odgovorila na mirovne predloge, katere je stavil Kitaj po posredovanju poslanika Zjedinjenih držav ameriških. Kitaj pa mora šele dokazati, da ga je res volja in do je smozen za izpolnitev danih poudob.

Madrid 2. Pogreb kardinala Gonzaleza razvil se je do velikanske žalostinke man-

festacije. Zbornica je vprejela vtemeljenje, v katerem izjavlja, da ves narod žaluje na smrti kardinala.

Slovansko pevsko društvo v Trstu.

Opozarjajo se s tem vsi bivši izvršujoči člani tega pev. društva, kakor tudi vsi oni, ki želé kakor izvršujoči člani (pevci) vpisati se, da je čas za priglasenje za sedanjí zimski tedaj pevskih vaj določen čas še samo v tem tednu. Kdor bi se priglasil pozneje, ali pa začel zahajati punaje k pevskim vajam, ne bo pripuščen k izvrševanju pesmij, ki se bodo pele na prihodnjem koncertu. Toliko v ravnanje!

ODBOR.

Trgovinske brzojavke.

Budimpešta. Pšenica za spomlad 6.78-6.79 Koruza za november — do —. Oves za spomlad 6.03-6.05. Rž nova 5.25-5.35. Koruza stara 5.45 do 5.50.

Pšenica nova od 78 kil. f. 6.60-6.65, od 79 kil. f. 6.65-6.70, od 80 kil. f. 6.70-6.75, od 81 kil. f. 6.75-6.80, od 82 kil. f. 6.80-6.85.

Ječmen 6.30-6.40; prosa 6.00-6.60. Pšenica: Slabo ponudbe. Popraševanje omejeno mirno, cene nespremenjene. — Prodalo se je 16000 m: stot. V drugih vrstah žita malo prometa. Vreme: lopo.

Praga. Norafinirani sladkor za december f. 11.80%, januar f. 11.95 do —. nominalno.

Praga. Centrifugal novi, postavljen v Trst in a carino vred, odpošiljatelj precej f. 28.75-29. Nov. marc f. 28.50-29. Concessé za november-marc 29.50 do —. Četvrti za november 30. —. V glavah (sodič) za konec novembra 30.50

Havre. Kava Santos good average za december 90.35, za april 84.50.

Hamburg. Santos good average za december 70. —. marc 67.50, maj 66.50. Mirno

Dunajska borza 3. decembra 1894

	danes	predvčer.
Državni dolg v papirju	100.05	100.00
„v srebru	99.85	99.90
Avstrijska renta v slatu	124.45	124.55
„v kronah	98.05	97.80
Kreditne akcije	398.50	398.00
London 10 Let.	124.45	124.70
Napoleoni	9.90	9.91 1/2
100 mark	80.92 1/2	81.07 1/2
100 italj. lir	46.27 1/2	46.25

Gostilna
ANTONA VODOPIVCA
ulica Solitario št. 12
priporoča sl. občinstvu
pristno vipavsko vino,
kakor n. pr.:
Črno, modra frankinja po 40, II. vrste po 32, belo rebulja po 36, riesling po 40 in sladki prosek ar po 48 kr. liter. — Družinam, od 5 litrov naprej, 4 kr. ceneje. Tudi prav domača kuhinja je na razpolago.

Otvoritev novega
prenočišča in restavracije
Al „Moncenisio“
Piazza delle Legna št. 1 in Via Torrente.
Podpisani priporoča slavnemu potovalnemu občinstvu svoje popolnoma novo sezidano in elegantno vrejeno prenočišče se restavracijo po zmerni ceni in poštenim postrežbi.
Se ščovanjem
A. Tuzzi.

Richterjeve sidro-omarice za gradnjo hišic
so slej ko prej nedosežene te so najpriljubnejše bo-
žično darilo otrokom, ki so dex tri leta stari. Tudi
cenejše nego vsako drugo darilo, kajti one trpijo mnogo
let in jih je mož celo po daljšem času popolniti in po-
večati. Pristno
sidro-omarice s kamenčki
reprezentujejo jedino igro, ki je v vseh deželah šela ne-
pristransko pohvalo, in katero vsak, ki jo pozna, iz pre-
pričanja dalje priporoča. Kdor se še ni seznanil s tem
sredstvom, da se otrok igraje prijetno zabava, kateri igri
skoro ni najti primero, naj si naroči čim hitreje od pod-
pisane firme novo bogato ilustrovani cenik in naj čita v
njem natisnjena mnenja, ki so izredno laskava. Pri kupo-
vanji blagovoli naj se izrečno zahtevati: Richterjeve sidro-
omarice s kamenčki za gradnjo hišic (Richter's Anker-
Steinbaukasten) in naj se odločno odkloni vsaka omarica
brez tovarniške znamke sidra; kdor to ne stori,
dobi lahko posmetek, ki je menj vreden. Zato
je vzeti le sloveče prave omarice, ki se dobe
za ceno 35, 70, 80 kr. do 5 gl. in više in so
v zalogi v vseh finejših trgovinah z igračami.
Novo! Richterjeve strpljivosti igre: Jajce Kolumbovo, strelod, tešitelj v jesi.
preganjalec muh ali trm. Cena igri 35 kr. Pristno samo s sidrom!
F. Ad. RICHTER & Cie.,
I. avstro-ogerska c. in kr. priv. tovarna sidro-omarie s kamenčki za grajenje hišic.
Dunaj, I. Nibelengengasse 4. Tovarana: XIII./I (Hitzing) Budofstad (Thür.), Olten,
Rotterdam, London E. C., New-York, 17. Warren-St.